

**Belváros-Lipótváros, Budapest Főváros V. kerület
Önkormányzatának Képviselő-testülete**

Készítette: Juranicsné Deminger Anikó
Halász Nóra
Iktatószám: T-27/2014.
2/2014.

Melléletek: Meghívó
Jelenléti ív
Előterjesztések

I.

J E G Y Z Ő K Ö N Y V

a 2014. január 22-ei a Polgármesteri Hivatal (V. Erzsébet tér 4.) nagy tanácstermében tartott rendkívüli, **nyílt** Képviselő-testületi üléséről.

I. Jelen vannak:

Polgármester: Rogán Antal polgármester
Alpolgármesterek: Puskás András alpolgármester
Jeneiné Dr. Rubovszky Csilla alpolgármester
Varga Sándorné társ. megbízatású alpolgármester
Jegyző: Dr. Sélley Zoltán jegyző
Aljegyző: Dr. Németh Kornélia aljegyző

Képviselők: Árvai Péter
Böröcz László
Karsai Károly
Pásztor Tibor
Szágerné Fazekas Éva
Wohlmuth István
Dr. Batári Péter
Hadházy József
Kovács Alex Gábor
Pásztor Lajos
Vajda Sándorné

Nem jelent meg: Dr. Bartal Sándor képviselő /igazoltan távol/

Meghívottak: Nemzetiségi Önkormányzatok elnökei
Dr. Szebellédi István könyvvizsgáló
Az Önkormányzat Gazdasági Társaságainak és Társulásának vezetői
Polgármesteri Hivatal osztályvezetői
Budapest Főváros Kormányhivatala V. kerületi Hivatala
V. kerületi Rendőrkapitányság vezetője

Rogán Antal polgármester:

Tisztelettel üdvözi a Képviselő-testület tagjait, valamint a meglehetősen nagyszámú, főleg a sajtóhoz tartozó érdeklődőt.

Megállapítja a határozatképességet és a Képviselő-testület ülését megnyitja.

A mai Képviselő-testületi ülésnek a napirendi pontjait kézhez kapták a Képviselő-testület tagjai elektronikus formában. Kettő darab napirendi pontra tett javaslatot. Az egyik a tulajdonosi hozzájárulás megerősítése a Kormány által kezdeményezett, a német megszállás minden áldozatának emlékére létrehozandó emlékmű elhelyezéséhez. Illetve a 70-es és 78-as trolibusz járatok viszonylatairól való döntés.

Tisztelettel kérdezi a Képviselő-testület tagjait, hogy van-e a napirenddel kapcsolatban kérdés, vagy észrevétel? Amennyiben nincs, akkor szavazás következik. Kérdezné, hogy ki az, aki a napirenddel egyetért, azt kéri igennel szavazzon.

21/2014. (I. 22.) B-L.Ö.h.

Belváros-Lipótváros Önkormányzat Képviselő-testülete

10 igen szavazattal, 3 nem szavazattal és tartózkodás nélkül

úgy dönt, hogy a T-24/2014. számon kiküldött meghívóban szereplő napirendi pontokat sorrendben és összességében az alábbiak szerint tárgyalja:

Nyílt ülés:

1.) Tulajdonosi hozzájárulás megerősítése a Magyarország német megszállása 1944. március 19. a megszállás minden áldozatának emlékére létrehozandó emlékmű Budapest V. kerület Szabadság térre (hrsz. 24747/1 és 24747/2) történő elhelyezéséhez /T-28/2014. számú előterjesztés/

2.) Döntés a 70-es és 78-as trolibusz járatok viszonylatairól /T-29/2014. számú előterjesztés/

A szavazáson jelen volt: 13 fő

Bekiabálás, férfi bekiabáló a közönség soraiból:

Szégyen, gyalázat!

Rogán Antal polgármester:

Arra szeretné kérni a jelenlévőket, hogy először is, ki az, aki kerületi lakos?
Megteszik neki, hogy jelentkeznek!

Bekiabálás, férfi bekiabáló a közönség soraiból:

Budapestiek.

Rogán Antal polgármester:

Ezt csak azért kérte tájékoztatásul, hogy had mondja el, hogy nagyon örül neki, hogy most többen nyilvánvalóan meg akarják zavarni a Belvárosi Képviselő-testület ülését.

Arra kéri a Képviselőket, hogy a provokációnak ne üljenek fel. Teljesen nyilvánvaló módon, valószínűleg jó néhány ember ide kifejezetten azzal a szándékkal érkezett, hogy megzavarja a Képviselő-testületi ülést. Megtehetné, hogy azokat, akik ezt úgy teszik, ami nem felel meg az SZMSZ-nek kivezeteti, de szándékosan nem fogja megtenni. Ennek megfelelően, ma a Képviselő-testületi ülést ezek szerint hangos bekiabálásokkal végig fogják kísérni. Őszintén sajnálja, mert ez a vitakultúra nem volt jellemző legalábbis az itteni viszonyokra, látszik, hogy választási kampány van. Ez ennek köszönhető. Mondja el a véleményét a bekiabáló, ha gondolja, csak arra kéri, hogy ezt kulturált körülmények között próbálja megtenni.

Most viszont akkor hozzákezdenének a napirend tárgyalásához.

**1./ Tulajdonosi hozzájárulás megerősítése a
Magyarország német megszállása 1944. március
19. a megszállás minden áldozatának emlékére
létrehozandó emlékmű Budapest V. kerület
Szabadság térre (hrsz. 24747/1 és 24747/2) történő
elhelyezéséhez (T- 28/2014. számú előterjesztés)**

Rogán Antal polgármester:

A napirenddel kapcsolatos előterjesztést mindenki kézhez kapta. A Kormány által hozzá elküldött megkeresést a megfelelő kiegészítésekkel elküldte tájékoztatásul a Képviselő-testület minden egyes tagjának. Ennek megfelelően tekintve, hogy ez két nappal ezelőtt meg is történt így azt gondolja, hogy a Képviselő-testület mai ülésén van mód arra, hogy a Képviselő-testület a döntését meghozza. Előzetes tulajdonosi hozzájárulást a Tulajdonosi Bizottság már adott, gyakorlatilag ennek, vagy a megerősítéséről, vagy értelemszerűen az elvetéséről kell döntenie a Képviselő-testületnek.

Kérdezi, hogy van-e a napirenddel kapcsolatban kérdés, vagy észrevétel?
Ügyrendi javaslatra megadja a szót Pásztor Tibor Képviselőnek.

Pásztor Tibor képviselő:

Először is szeretné felhívni a figyelmet arra, hogy az Önkormányzatra vonatkozó törvények értelmében az Önkormányzatnak nem csak tulajdonosi hozzájárulást, hanem véleményezést is kell tenni minden műalkotás tekintetében, amit a kerületben felállítanak. Ennek a véleményezésnek egy komoly előkészítő folyamata van. Erre a véleményezésre semmifajta utalás, vagy ennek az előkészítése nem történt meg, tehát azt gondolja, hogy a véleményezési jogokkal a mai testületi ülésen nem tudnak élni, annak ellenére, hogy ez törvény adta joga a Képviselő-testületnek. Ezért az az ügyrendi javaslata, hogy amíg ennek az előkészítése meg nem történik, a Képviselő-testület vegye le a napirendjéről ezt a kérdést.

Rogán Antal polgármester:

Most vették napirendre, ennek megfelelően azt gondolja, hogy ez az ügyrendi javaslat meglehetősen értelmetlen és hozzátenné, hogy természetesen a Képviselő-testület azzal véleményt nyilvánít, hogy megadja-e a tulajdonosi hozzájárulását, vagy nem adja meg, tekintettel arra, hogy a közterületen elhelyezendő szoborról beszélnek, nem pedig magánterületen elhelyezkedő szoborról, amikor ennek külön értelme lenne, amit a Képviselő úr az előbbieken említett. Ha gondolja a Képviselő úr az ügyrendi javaslatáról szavaztat, bár miután most vették napirendre, a napirendről való levétel egy meglehetősen érdekes javaslat. Van-e más ügyrendi javaslat, mert látja, hogy a Képviselő úr még egyszer ügyrendben kér szót.

Pásztor Tibor képviselő:

Úgy látszik polgármester úr számára nem volt elég az indoklása. Az 1991. évi XX. törvény 109. szakasz első bekezdés szerint művészeti alkotás közterületen ismétli, közterületen, valamint önkormányzati tulajdonú épületen való elhelyezéséről, áthelyezéséről, lebontásáról a település önkormányzatának Képviselő-testülete dönt. A döntéshez a műalkotás művészi értékelésére vonatkozóan szakvéleményt kell készíteni. Mivel ezek a szükséges kellékek nem állnak rendelkezésre ezért azt gondolja, hogy maximálisan megalapozott a javaslata.

Rogán Antal polgármester:

Kettő szakvélemény is becsatolásra került az anyaghoz, amelyeket a Kormány készítettett, illetve a megfelelő egyébként a budapesti eljárásrendnek megfelelő eljárás során előkészítettek, ezért azt gondolja, hogy ezek a formai kellékek rendelkezésre állnak. Természetesen szavaztat a Képviselő úr ügyrendi javaslatáról.

Kérdezi, hogy ki az, aki az ügyrendi javaslatot, tehát az előbb napirendre vett pont napirendről való levételét támogatja? Aki támogatja, azt kéri igennel voksoljon.

22/2014. (I. 22.) B-L.Ö.h.

**Belváros-Lipótváros Önkormányzat
Képviselő-testülete**

3 igen szavazattal, 10 nem szavazattal és tartózkodás nélkül

nem fogadta el, Pásztor Tibor ügyrendi javaslatát, hogy a 21/2014.(I.22.) B-L.Ö. határozatban napirendre vett 1.) számú napirendi pontot a mai napon vegyék le a napirendről.

A szavazáson jelen volt: 13 fő

Rogán Antal polgármester:

Most viszont az érdemi vitára, aki hozzá kíván szólni, annak megadja a lehetőséget.

Pásztor Tibor Képviselő úrnak újabb ügyrendi javaslata van? Szeretné figyelmeztetni Képviselő urat, hogy ezek is beleszámítanak a frakció időkeretében az érdemi vitánál, de bátran tegye meg.

Pásztor Tibor képviselő:

Tisztelt polgármester úr. Úgy gondolja, hogy az ügyrendi javaslat az egy ügyrendi javaslat, nem pedig a vita része. Az ügyrendi javaslata pedig az, hogy a Raoul Wallenberg Egyesület jelen lévő képviselőjének Deák Gábor úrnak a Képviselő-testület adjon szót.

Rogán Antal polgármester:

Azt gondolja, hogy erről a vita későbbi szakaszában dönteni fog, de előbb adják meg a lehetőséget arra, hogy a Képviselő-testület tagjai mondhassák el a véleményüket. Ez egyébként a polgármester saját mérlegelési joga. Nem kívánja megtagadni a Raoul Wallenberg Egyesülettől, tehát meg fogja adni nekik a szót. Írtak neki levelet, ő erre a levélre válaszolt is, ha még nem érkezett meg postán, akkor minden bizonnyal meg fog.

Azt az egyet kérné a jelenlevőktől, hogy ahhoz, hogy a kulturált vita hangnemét fenn tudják tartani, ahhoz ennek megfelelően viselkedjenek is, ő pedig természetesen az Egyesület képviselőjének, akit itt ezek szerint a jelen lévő képviselőjének is lehet tartani, nagyon szívesen megadja a szót. Ha lehet, akkor a képviselői hozzászólások után, ha nincs ilyen, akkor értelemszerűen akár előtte is, illetve akkor akár most rögtön is.

Kérdezné, hogy van-e képviselői hozzászólás? Pásztor Tibor képviselőnek megadja a szót.

Pásztor Tibor képviselő:

Tisztelt polgármester úr. Azt gondolja, hogy nem is tehetik meg, hogy nem szólnak hozzá ehhez a szobor állításhoz, illetve a Kormány ezen kéréséhez, ugyanis ez az egyetlen nyilvános fórum, ahol a magyar állampolgárok nem csak az V. kerületi lakosok, hanem minden magyar állampolgár, hiszen ez a szobor minden magyar állampolgárt érint, kifejtetik a véleményüket. Eléggé sajnálatosnak tartja, hogy ez a társadalmi vita nem lett lehetséges. Nem gondolja azt, hogy neki egyedül kellene, vagy nekik hármuknak kellene képviselni a magyar társadalom azon részét, amelyik egyébként az elmúlt két napban, vagy az elmúlt két hétben erőteljesen hangot adott nemtetszésének. Ebben a lényegében nem létező társadalmi vitában az áldozatokat képviselő szervezetek, a magyar zsidóság két legnagyobb egyháza és nagyon sokan mások is kifejtették abbéli véleményüket, hogy ez a szobor úgy az üzenetében, mint a megvalósításában kifejezetten sértő nem csak az áldozatokra, nem csak minden magyar állampolgárra nézve, de a nemzetközi közösség sok-sok más tagjára nézve is. Kezdve ott, hogy maga az elnevezés amit a Fidesz vezette Kormány próbál sulykolni a Német Megszállás Emlékműve, önmagában hibás. Nem német megszállásról kell itt beszélniük, náci megszállásról kell beszélniük, hiszen az elmúlt 70 évben azért nagyon sok minden történt, ami miatt nem mondhatják azt, hogy a németek, a német szó a náci szó szinonimája lenne. Az elmúlt 70 évben Németország, a Német Szövetségi Köztársaság szembenézett a múlt bűneivel, ezeket feldolgozta és odajutott, hogy ma Németország Európa vezető demokráciája, az egyik vezető gazdasági hatalma, az Európai Unió szellemiségének képviselője. Azt gondolja, hogy sértés rájuk nézve az a megnevezés, amit a Fidesz Kormány sulykolni próbál. Teljes tévedés, történelemhamisítás az a nézet is, amit egyébként még az Alaptörvény preambulumba is belefoglaltak, ami megint csak azt sulykolná, hogy 1944. március végén megszűnt volna Magyarországon az államiság. Nem, 1944. márciusa után két személyi változástól eltekintve ugyanaz a kormány volt Magyarországon aki előtte. Ugyanaz volt Magyarország kormányzója, aki előtte, ugyanaz a magyar csendőrség támogatta a deportálásokat, több mint négyszázezer honfitárs elhurcolását és meggyilkolását, akik előtte is csendőrként dolgoztak itt Magyarországon. Azt gondolja, hogy a német megszállás, vagy a náci megszállás nem sokat változtatott a helyzeten. Dánia, vagy Bulgária példájáról pontosan tudják, hogy egy valóban megszállt ország is ellent tudott állni zsidók elleni tömeggyilkosságoknak, Magyarországon ez így, ebben a formában sajnos nem történt meg. Azt gondolja, hogy az az emlékmű, ami egy oldalra állítja a Magyarországon a gyilkosokat és az áldozatokat, semmiképpen sem méltó arra, hogy az áldozatoknak emléket állítson. Azt gondolja, hogy amíg Magyarországon nincs a Holocaust áldozatainak emlékműve, addig nem beszélhetnek a német megszállás emlékművéről sem, túl azon a történelemhamisításon, amit ez üzen. Azt gondolja, hogy végtelen cinizmusra utal, hogy nemzetgazdasági érdekekre hivatkozva az Önkormányzattól döntési jogokat vonnak el, a magyar állampolgároktól a véleményük kifejezésére való lehetőséget vonják el. Milyen nemzetgazdasági oka van egy ilyen típusú emlékmű felállításának? Tudja, olyan oka lehet, hogy akkor gyorsan meg lehet csinálni, tudja, olyan oka lehet, hogy akkor a

valószínűleg már régen elkészült emlékművet csak oda kell tenni a Szabadság térre, de azt gondolja, hogy ez így mind–mind elfogadhatatlan. Nem csak számára, nem csak a pártja számára, hanem a magyar társadalom számára is, amit egyébként pontosan mutat, hogy hiába próbálta meg Rogán Antal polgármester ezt a Képviselő-testületi ülést nem a szokásos időpontban, nem a szokásos körülmények között összehívni, mégis látható, hogy a társadalmi felháborodás mekkora. Nem volt még olyan Képviselő-testületi ülés, ahol ennyien eljöttek volna, hogy a véleményüket kifejezzék. Nem volt még olyan Képviselő-testületi ülés, ami előtt például a Facebook-on két nap alatt 900 fős csoport szerveződött volna, hogy a döntés megmásítására, vagy a megfelelő döntés meghozatalára rávegyék a Képviselő-testületet. Azt gondolja, hogy az egyetlen tisztességes megoldás a jelen pillanatban az, hogy ha bár a döntés most tulajdonképpen egy tulajdonosi döntés, de azért pontosan tudják, hogy ez a döntés egy kőkemény politikai döntés. Akarnak-e újabb szélsőjobbaldali kegyhelyet létesíteni a Szabadság téren? Nem véletlen, hogy a Jobbik volt az egyetlen párt a Fideszen kívül, amelyik ezt az emlékművet támogatta. Akarnak-e a néhány hete felállított Horthy szobortól csak körülbelül húsz lépésre egy újabb szélsőjobbos kegyhelyet állítani itt az V. kerületben, a Szabadság téren? Megint csak megemlítené, hogy maga a tér elnevezés, tehát hogy a Szabadság térre tenni ezt az emlékművet, ez ismételten csak cinizmus, vagy pedig képes a Képviselő-testület jobboldali többsége felülemelkedni a Fidesz elvárásain, a Fidesz egyszemélyi irányításának az elvárásain és képes meghozni azt az egyetlen tisztességes döntést, hogy nem adják oda az V. kerület területét egy ilyen típusú szélsőjobbos, történelemhamisító és az áldozatok emlékét meggyalázó szobornak, vagy sem. Nem csak az áldozatokat, hanem Németországot, a német államiságot, a német állami jelképeket is gyalazza ez a szobor. A német népet minden egyes tagját is gyalazza ez a szobor. Azt gondolja, hogy az a szembenézés, amit Németország megtett, példaértékű kellene legyen számukra. A kommunizmus 40 évében ez a kérdés el volt nyomva, nem volt lehetőség kibeszélni. A fel nem használt időt nem tudják meg nem történtté tenni, itt lenne az ideje annak, hogy legalább most elkezdődjön ez a szembenézés. Most tisztázzák, hogy a magyarok, ha nem is kollektíve, de egyes tagjai milyen bűnöket követtek el más magyar állampolgárokkal szemben. Itt lenne az ideje, hogy tisztázzák, hogy mi volt az 1944-es magyar vezetés felelőssége hatszázezer zsidó honfitárs meggyilkolásában és itt lenne annak a felelőssége, kezükben van annak a felelőssége, hogy ezt a folyamatot lehetővé tegyék. Amennyiben ez az egyébként még az ornamentikájában is a náci birodalom romanizáló stílusát követő emlékmű felállításra kerül, akkor ezt a történelmi lehetőséget a Képviselő-testület és annak a tagjai elpuskázzák. Nagyon szeretné arra kérni a testület tagjait, hogy vegyék a felelősséget, felelős döntést hozzanak, gondolják végig, hogy mi mindent tehetnek most egyetlen egy szavazattal és ne támogassák ennek az emlékműnek itt a felállítását.

Rogán Antal polgármester:

Köszöni Képviselő úrnak. Ha megengedi ő is a frakció időkeretének a terhére fog reagálni.

Tehát ő azt gondolja, hogy nagyon sok, egyébként hasonló gondolatból, csak egészen eltérő következtetésre jutnak. Tehát ő azzal egyetért, hogy Képviselő úrnak abban teljes egészében igaza van, hogy azért ami 1944. márciusa után Magyarországon történt, azért egyébként nem csak a megszállók viselnek felelősséget, hanem azok, akkor még kétségkívül helyükön lévő államhatalmi szervek is, amelyek például a deportálásokban segítséget nyújtottak. Ezt a véleményét soha nem rejtette véka alá, ez így is van, de nem erről szól a magyar Alaptörvény. Az ugyanis nem azt mondja, hogy a magyar államiság szűnt meg 1944. március 19-én, hanem azt mondja, hogy a magyar szuverenitás szűnt meg. Ez egyébként fedi a valóságot, mert onnantól kezdve a magyar állam nem szuverén, hanem döntéseit egy olyan mondják úgy, hogy idegen hatalom megszállása alatt hozta, amely katonai jelenlétével biztosította a saját akaratát akkor Magyarországon. Egyébként ez az ominózus idegen hatalom ugyanúgy katonailag tartotta megszállva az országot, mint egyébként utána a Szovjetunió is hosszú-hosszú évtizedeken keresztül. Tehát ezt azért érdemes akkor mérlegelni, amikor a Képviselő úr álláspontját odateszik az érvek közé. Másik oldalról azt gondolja, hogy ez az emlékmű, bár látja, hogy körülötte sok düh, sok idegesség és nagyon-nagyon sok indulat halmozódott fel, ennek ellenére azt gondolja, hogy valóban minden áldozat emlékének szól. Itt azzal az állítással szeretne vitatkozni, hogy azok emlékének szól, akik részt vettek akár a deportálások előkészítésében és lebonyolításában, mert őrölük ez nem szól. Ők nem voltak áldozatai ennek a rendszernek, hanem kivétel nélkül elősegítői, meg előmozdítóik voltak annak a rendszernek. Ez a tényleges áldozatokról szól, beleértve egyébként a Holocaust több százezer áldozatát is. Ő ezért tudja azt mondani, hogy tudja támogatni ennek az emlékműnek a gondolatát, mert ha ez az emlékmű csak és kizárólag arról szólna, hogy emlékezzenek meg a német megszállásról, a náci Németország által végrehajtott magyarországi megszállásról, akkor azt mondaná, hogy ő is tudna vele vitatkozni, de azért ne felejtsek el, hogy ott van rajta az a mondat, hogy minden áldozatnak emléket állítunk. Beleértve a Holocaust több százezer áldozatát, az elhurcoltakat, a meggyilkoltakat, a meggyalázottakat. Azt gondolja, hogy magyar nyelven ez a mondat egyértelműen kifejez mindenkit. Csak hosszabban tudnák leírni azt, hogy kikről is szól így ebben a formájában ez az emlékmű. Azért gondolja, hogy most van az emlékmű állításának a helye és az ideje, elvégre a 70. évfordulójáról beszélnek az 1944. március 19-én végrehajtott náci német megszállásnak, ami a magyar szuverenitás megszűnéséről szól. Nem hiszi, hogy ennek az emlékműnek az állításával a magyar kormány meg akarta volna sérteni akár tízezreknek, akár százazreknek vagy az emléket, vagy a jóérzését. Még egyszer említené, a véleménye szerint azt talán erős túlzás lenne állítani, hogy ez az emlékmű azzal a szándékkal születik meg, hogy egyébként újraértelmezze a magyar történelmet, mert az a történészek dolga és nem az övék. Nem kíván a történészek helyett vitatkozni ezzel, van sok olyan történész, akinek az álláspontjával e téren nem ért egyet. Azokéval sem ért egyet, akik egyébként azt gondolják, hogy mind az, ami a magyar zsidósággal tett cselekedet, az

1944. március 19-e után indult, mert ez nem igaz. Ezt mindannyian nagyon jól tudják. Előtte voltak sajnos a zsidó törvények, és az is igaz, hogy egyébként a magyar államnak nagyon erős, vitatható döntései voltak sokkal korábban is, amelyek közül volt olyan döntés, ami több ezer zsidónak a halálához vezetett. Ő ezt mind elismeri és el is fogadja ebben a formában és azt gondolja, hogy ezzel a múlttal való szembenézésnek van helye. Ezért nem tud támogatni például egy Horthy szobrot, vagy Horthy emlékhelyet. Sose tudna mellette kiállni, mert azt gondolja, hogy az ő felelőssége nem csak 1944. március 19-e utáni eseményeknél áll fenn, mert mégis csak ott maradt a helyén, hanem az 1944. március 19-e előtt elkövetettek vonatkozásában is fennáll. Azt gondolja, hogy ez az emlékmű egy történelmi pillanatnak akar emléket állítani, amikor megszűnt a magyar szuverenitás, amikor Magyarországot megszállta a náci Németország hadereje és annak a megszállásnak nagyon-nagyon sok áldozata volt. Értelemszerűen a magyar zsidóság képviselői, sok-sok százezren, de azt se felejtsek el, hogy egyébként voltak olyan polgári áldozatok is ebben az időszakban, ha messze nem is ennyien, akik egyébként azért estek áldozatul a német hadsereg fellépésének, mert ők pont, hogy meg akarták szüntetni a magyar szuverenitást. Letartóztatott és elhurcolt, vagy éppen eltűnt, a magyar közigazgatásban részt vevő emberek, az akkori magyar államigazgatás irányítóinak egy része, közel tízezren voltak azok, akik egyébként szintén áldozatuk az akkor bekövetkezett náci német megszállásnak. Azt gondolja, hogy egy történelmi korszakot zárnak le ezzel az emlékművel és ő szívesen kérné arra mind a jelenlévőket, mind Képviselő urat is, hogy erre ne rossz, hanem jóindulattal tekintsenek, de azt látja, hogy őszintén szólva ebben a helyzetben, ilyen felfokozott indulatok mellett erre valószínűleg nincsen lehetőség. Tehát ezt legfeljebb csak kérni tudja, de értelemszerűen elérni valószínűleg nem, de a véleményét ebben a formában szeretne volna hozzátenni. Szóval azt gondolja, hogy több olyan dolog van Képviselő úr, amiben azonos nézőpontokból indulnak ki, csak eltérő következtetésre jutnak. Úgy tekint erre az emlékműre, mint ami nem emberek jó szándékát akarja megsérteni, hanem egész egyszerűen emléket akar állítani egy történelmi pillanatnak, a Magyarország náci Németország általi megszállásának és úgy tekint erre az emlékműre, mint ami mindenkinek, minden áldozatnak emléket állít, azoknak is, akiket százezzel hurcoltak el és gyilkoltak meg a Holocaust során a különféle náci haláltáborokba és azoknak a polgári áldozatoknak is, akiket a náci Németország katonai, vagy éppenséggel más hatóságai azért hurcoltak el, vagy gyilkoltak meg, hogy egyébként megtehessek azt ami, 1944. március 19-e után következett.

További két hozzászólást lát. Árvai Péter képviselő úr, neki adná meg a szót először és aztán még egyszer Pásztor Tibor képviselő úrnak.

Árvai Péter képviselő:

Polgármester úr nagyon jól tudja, hogy ő, mint kerületi önkormányzati képviselő mindig is azt képviselte itt a testületben, hogy próbáljanak meg a kerület ügyeinél maradni. Ebben az esetben azonban azt gondolja, hogy nem erről van szó. Az előttük lévő előterjesztés úgy néz ki, mint ha egy szakmai előterjesztés lenne, ez azonban egyáltalán nem az. Ezt elsősorban például az bizonyítja, ahogyan ezt az előterjesztést tárgyalják. Múlt csütörtökön a testület

döntést hozott arról, hogy a 2014. január 23-án lesz egy rendkívüli testületi ülés. Ehhez képest polgármester úr vasárnap este összehívott a mai napra egy olyan rendkívüli testületi ülést, amelynek gyakorlatilag ez az egyetlen egy érdemi napirendje. Úgy gondolja, hogy már ez is azt mutatja, hogy valójában itt ez nem egy szakmai előterjesztés. Ha viszont ez az előterjesztés gyakorlatilag egy közéleti kérdést boncolgat, akkor úgy gondolja, hogy ezt ebből a szempontból is kell megközelíteniük. Ezért ő is, mint állampolgár szeretné elmondani a véleményét. Polgármester úr azt említette az előbb, hogy ez az emlékmű mindenkinek emléket próbál állítani. Konceptióját tekintve és itt alapvetően másra szeretne hivatkozni, hiszen ő nem művész. Úgy gondolja, hogy ez nem egy unisex ruhadarab és ez az emlékmű gyakorlatilag olyan, mint egy unisex ruhadarab, hiszen mindenkinek szeretne emléket állítani. Nem tudja, hogy ennek az emlékműnek melyik eleme az a timpanonos oszlopok, a birodalmi sas vagy Gábrriel Arkangyal, amely például megjeleníti azt a zsidó szimbolikát, amely szerint mégis csak arra is emlékezniük kellene ezen emlékműnél, hogy itt több százezer magyar zsidó áldozatot semmisítettek meg a német megszállás után. Úgy gondolja, hogy ez az emlékmű szimbolikájában egész egyszerűen ezt nem foglalja magába és már ebből kifolyólag is elfogadhatatlan. Polgármester úr említette az előbb azt is, hogy a Horthy szobrot közterületen semmilyen módon nem tudja elfogadni. Néhány Képviselő-testületi üléssel ezelőtt éppen itt vitatkoztak hosszasan arról, hogy az a Horthy szobor, amelyet felállítottak a Szabadság tér sarkán pontosan emellett az emlékmű mellett ugyan magánterületen, mégis ez alapvetően nem elfogadható. Ő akkor kérést intézett a Hivatal felé és azt kérte, hogy vizsgálják meg azt, hogy hogyan lehet felülemelkedni, hogyan lehet átlépni azt a pontot, hogy ez az emlékmű magánterületen található, hiszen gyakorlatilag ez az emlékmű magánterületről kiválóan látható. Őt még csak válaszra sem méltatták ezzel kapcsolatban, semmiféle választ erre a felvetésére mind a mai napig nem kapott. Most ismételtén szeretne egy másik kérést, kérdést is intézni a Hivatalhoz. Ennek az emlékműnek a felállítását tavaly december 31-én közzétett kormányrendelet és kormányhatározat döntötte el. Szeretné megkérdezni, hogy megvizsgálták-e jogi szempontból azt, hogy ez a két idézett kormányrendelet és kormányhatározat jogilag összhangban áll-e például az Önkormányzati törvénnyel, illetőleg ez milyen módon csorbítja a kerületnek a hatásköreit. Úgy gondolja, hogy polgármester úr itt hét és fél évig volt polgármester, a jövőben politikusnak készül, tehát a kerületet el fogja hagyni. Ennek ellenére szerinte kiemelten fontos volna az, hogy a kerület érdekeit mindenek előtt szem előtt tartsák, és ne hagyják azt, hogy a hatásköreiket elvonják. Még egy gondolat jutott eszébe. Ennek az emlékműnek az egész felállítása tökéletesen átláthatatlan volt és teljes egészében a nyilvánosság kizárásával került előkészítésre. Ezt mégis közpénzből állítják fel, a hírek szerint ez közel 200 millió forintos nagyságrendet jelent. Ő elment Kőrösmezőre is és Kamenyec-Podolszkba is azért, hogy ott emlékezzen meg azokról, akiknek az élete ott ért véget. Kamenyec-Podolszkban és Kőrösmezőn is Iványi Gábor és az ő köre állított emlékművet. Kőrösmezőn egy félig elrepedt emléktábla található a vasútállomás falán, Kamenyec-Podolszkban pedig döbbenetesen rossz állapotban van az a magánemlékmű, ami ott található. Nem érti, hogy hogy fogadhatja el azt a Magyar Állam, hogy ezeknek az embereknek ezen a

helyen semmiféle emlékműve ne legyen, ugyanakkor, hogy fér ez össze azzal, hogy itt 200 millió forintért egy olyan emlékművet állítsanak, amiről semmiféle közéleti egyeztetés, vita, nem született. Ez ellen az emlékmű ellen egyébként tiltakoztak az érintettek is, úgyszólván maga részéről ezt támogatni nem tudja.

Rogán Antal polgármester:

Pásztor Tibor képviselő úrnak megadja a szót.

Pásztor Tibor képviselő:

Tisztelt polgármester úr. Ő nagyon örül, hogy sok mindenben egyetértenek és arra szeretné akkor kérni a polgármester urat, hogy mégis csak fontolja meg, egyrészt amit a polgármester úr elmondott abból az következik, hogy mivel megszűnt a magyar szuverenitás, ezért tulajdonképpen mégis csak a Magyarországot katonailag megszálló náci birodalomnak a felelőssége az, ami 1944. márciusa után történt. Ehhez képest azért két apróságra szeretné felhívni mindenképpen a figyelmet. Nem apróság ez, elnézést kér, ha valóban némileg indulattal beszél róla, a családját elég komolyan érintették ezek a döntések, nehezen tudja ezt az indulatot visszafogni. Egyrészt tudja, hogy borzalmas itt számokkal dobálózni, hogy hány áldozat volt magyar, hány áldozat volt zsidó. Nem is erről szeretne beszélni. De arról igen, hogy mi volt Eichmann terve a magyar zsidókkal és ehhez képest mi volt a magyar kormány reakciója. Eichmann - már ezt is borzalmas kimondani - naponta 3000 embert akart deportálni, a magyar kormány a magyar Belügyminisztérium képviseletében Endre László követelése az napi 6 transzport, 6-szor 3000 ember volt. Aztán kötöttek egy kompromisszumot 4 transzportban, de ezt a magyar kormány segítségével igen csak felülmúlták. A német megszállás, a német megszállók, vagy a náci megszállóknak a követelése is borzalmas volt és szörnyű. Ehhez képest a magyar kormány teljesítménye pedig egyszerűen döbbenetes. A másik pedig Jaross Andor belügyminiszter nyilatkozata május 17-én mondta, és nem Jaross Andor nem a náci megszállók képviselője volt hanem a magyar kormány belügyminisztere. „Mind az amit vagyonban kincsekben és érdekekben a liberális korszakban a zsidóság kapzsisága össze tudott gyűjteni az megszűnt az ő vagyona lenni, az most a magyar nemzet vagyona.” Azt gondolja, hogy ez pontosan azt mutatja, hogy nem a náci megszállók miatt történtek a borzalmak, nem a náci megszállók voltak azok, akik ezt ilyen mértékben kikövetelték. Az pedig, hogy kinek állít ez az emlékmű emléket, erre csak az emlékmű leírásából az alkotó szavait szeretné idézni: „Magyarországot képviselő megtestesítő Gábrriel Arkangyal figurája, akit a német birodalmi sas megtámad, rátelepszik, lecsap.” Pontosán azt mutatja ez az emlékmű, - amivel ezek szerint polgármester úr sem ért egyet -, azt mutatja, hogy Magyarország az áldozat, Jaross Andorral, Endreivel és a többi szélsőjobbos vezetővel, Horthy-val és a nyilasokkal egyetemben, Németország pedig a német birodalmi sas, ők pedig az agresszorok. Ha polgármester úr komolyan mondja azt, amit az előbb mondott, akkor ezt az emlékművet ezzel az üzenettel, ezzel a szimbolikával nem fogadhatja el.

Rogán Antal polgármester:

Csak annyit szeretne hozzátenni, ő azt gondolja, hogy 1944. március 19-e után valóban megszűnt a magyar szuverenitás. Ez nem jelenti sajnós azt, hogy az akkori magyar kormányzat sajnálatos módon nem használta fel arra az eszközeit, hogy segítse a németeket. Ez kétségkívül így van. Ő ezt elismeri. Azok akkor mégis csak németek voltak, az akkori Németországnak a képviselői, egy náci Németország képviselői természetesen, de pont erre a szóhasználatra szeretné felhívni a figyelmét a Képviselő úrnak. Ha Képviselő úr azt mondja, hogy azok, akik akkor sajnálatos módon a törvényes német hatalom képviselőjeként Németország nevében eljárak Magyarországon azokra úgy kell tekinteni mint nácikra, akkor persze azt kell, hogy mondják, hogy az akkori magyar kormányt sem lehet teljesen a törvényes magyar kormánynak tekinteni, hiszen az a nyilasok kormánya volt, aminek szerinte egyetlen komoly bűne van az, hogy Horthy kormányzó kinevezte ezt a kormányt. Ezzel egyetért Képviselő úrral. Azt gondolja, hogy 1944. március 19-e mindenképpen a magyar szuverenitás megszűnésének a pillanata és az, hogy miért állít mindenkinek emlékművet ez az emlékmű, talán azért, mert a magyar nyelv világos szavaival rá van írva, hogy minden áldozat emlékére. Ha ez nem lenne rajta, ő sem tudná elfogadni, de ő azt gondolja, hogy világosan rajta van és számára ez azt jelenti, hogy emléket állít azoknak is, akiket elhurcoltak a Holocaust során és meggyilkoltak százezrével és emléket állít azoknak a polgári áldozatoknak is, akik adott esetben nem a magyar zsidóság köréből kerültek ki. Az 1944. március 19-e utáni időknél állít ez emléket. Az egy másik kérdés, hogy természetesen minden mással is szembe kell nézni a magyar történelemben. Nem gondolja azt, hogy ezt akár ő maga ne tette volna számtalanszor az elmúlt években akkor, amikor minden ezzel kapcsolatos megemlékezésen ott volt és ha kellett, akkor kiállt. Azt gondolja, hogy tudnak vitatkozni azon, hogy 1944. március 19-ének volt-e jelentősége. Ő elfogadja az Alaptörvénynek azt a gondolatát, amelyik azt kimondja, hogy ekkor megszűnt a magyar szuverenitás és helyreállt 1990. május 2-án, az első szabad választások után. Ennek az időszaknak a kezdetének, tehát 1944. március 19-ének és utána minden áldozatnak akar emléket állítani ez az emlékmű. Ő a maga részéről ezért ennek az alapgondolatával egyet tud érteni és ezért tudja támogatni a Képviselő-testületen. Továbbra is azt gondolja, hogy itt egy olyan vitát vívnak, amit lehet, hogy valójában történészeknek kellene megvívni. Ebbe nem akar beleavatkozni, de azt az állítását nem tudja elfogadni a Képviselő úrnak, hogy azt gondolja, hogy ez nem minden áldozatnak akar emléket állítani, mert szerinte az emlékműnek nem csak szimbolikája van, amibe mindenki belemagyarázhat ezt, azt vagy am azt, amit éppen bele akar látni, hanem azért a magyar nyelv világos szabályai szerint ott van rajta, hogy ez az emlékmű miről szól. Egyrészt egy megszállás pillanatáról és a megszállást követő időszaknak minden áldozatáról. Ezt fejezi ki a magyar nyelv egyszerű szabályaival. Ha ez nem lenne rajta, akkor vitatkozhatnának csak a szimbolikáról, de azért ez mégis csak rajta szerepel és azokban a dokumentumokban is ott van, amit egyébként kiküldött a képviselőknél.

Ami pedig azt illeti, hogy megfelel-e ez a magyar jogszabályoknak, azt tudja mondani, ő a maga részéről mindent megtett, hogy a nyilvánosság a lehető

legszelesebb körben ismerje meg a döntés előtt ezt az emlékművet, hiszen minden dokumentumot megvárt, nem terjesztette a Képviselő-testület elé addig, amíg az ezzel kapcsolatos közbeszerzési eljárás és minden egyéb dokumentum benyújtása le nem zárult, illetve az Önkormányzathoz minden dokumentum benyújtásra nem került és eleget tett a Képviselő-testületi ülésen megfogalmazódott azon igénynek, hogy erről a Képviselő-testület nyilvános ülésen döntsön. Azért is kérte azt, hogy akkor legyen egy olyan Képviselő-testületi ülés, ahol ezt meg tudják vitatni. Minden dokumentumot nyilvánosan kiküldött, ezzel tette lehetővé, hogy Képviselő úr akár megoszthassa ezt a szélesebb nyilvánosság előtt is, bár ott volt az Önkormányzat honlapján is a kiküldött Képviselő-testületi anyagokkal egyetemben. Ő azt gondolja, hogy ezért megvolt a lehetősége annak, hogy a Képviselő-testület minden információt megszerezhessen előtte. Tehát a Képviselő-testület döntésének az előkészítése megtörtént és ezért itt, most a Képviselő-testület döntése az, aminek a törvényességét vizsgálni tudja. Az összes többi körülményt, hogy egyébként volt-e nyilvános vitája az emlékmű előkészítésének, vagy sem, azt gondolja, nem a belvárosi Képviselő-testületen kell számon kérni, de azt szeretné Képviselő úrnak elmondani, hogy attól a pillanattól kezdve, hogy az Alaptörvény preambulumban világosan benne van, hogy egyébként a magyar szuverenitás megszűnésének időpontja mi és a magyar szuverenitás helyreállításának időpontja mi, ő azt gondolja, innentől kezdve egyértelművé teszi, hogy ezt a két időpontot a magyar történelemben, bizonyos értelemben a XX. században kiemeltként kell kezelniük, mert az egyik az a pillanat amikor megszűnt a szuverén magyar állam, a másik pedig az a pillanat, amikor helyreállt a szuverén magyar állam. A közte elkövetett időkeretben minden döntésért mindenkinek, aki abban részt vett, felelősége van, de azt azért egyértelművé kell tenniük, hogy ez nem a magyar nép szuverén akarata 1944. március 19-e után, illetve 1990. május 2-a előtt.

Pásztor Tibor képviselő úrnak adna szót, de az a baj, hogy be kell tartani az SZMSZ szabályait és az SZMSZ szabályai értelmében időkeret van, minden frakciónak időkerete van és az az ominózus csengőhang azt jelzi, hogy ez az időkeret kinél éppen, hogy áll és ha jól látja az MSZP frakciónál ez az időkeret gyakorlatilag lejárt.

Pásztor Tibor képviselő:

Személyes érintettség okán.

Rogán Antal polgármester:

Megadja a szót. De akkor ne ügyrendként tegye, mert akkor ügyrendi javaslatot kellene számon kérnie.

Pásztor Tibor képviselő:

Csak azért kér szót, mert tudja, hogy lejárt a kerete. Polgármester úr olyan szavakat ad a szájába, amiket ő nem mondott. Ő azt mondta és ezt polgármester úr sem cáfolta, hogy a szobor szimbolikájában és nem a saját véleményét mondta, hanem az alkotó véleményét. A szobor szimbolikájában összemosza a gyilkosokat és az áldozatokat, amikor Németország, vagy a

német jelkép Magyarországra támadását alkotja. Lehet, hogy kisbetűkkel a táblán ott van, hogy minden áldozat emlékére, de ettől még a szobor maga, a maga monumentalitásában pontosan ezt a hibát, amit polgármester úr is hibának tart, ezt követi el.

Rogán Antal polgármester:

Engedjék meg, hogy a Raoul Wallenberg Egyesület képviselőjének szót adjon. Kéri, hogy foglaljon helyet. Kéri, hogy a jegyzőkönyv számára a mikrofonba beszéljen.

Raoul Wallenberg Egyesület képviselője:

A Raoul Wallenberg Egyesület nevében köszöni polgármester úrnak is és a Képviselő-testületnek, hogy szót kapott.

Említette az elején polgármester úr, hogy ők egy levelet küldtek több héttel ezelőtt, mai napig nem kaptak választ, biztos a posta lassú, de ha egy ilyen levél, amire a polgármester úr válaszol, szívesen érte jönnek személyesen is.

Rogán Antal polgármester:

Öt nappal ezelőtt kapta meg, de oda fogja adni a választ.

Raoul Wallenberg Egyesület képviselője:

Mondja az egyetlen mondatot, mert hogy erre nem volt alkalom, és szeretne, bár elhangzott itt már minden, de mégis csak az ő levelükből idézni:

„Ismerjük a polgármester úr véleményét, amely egy nemrégiben, a közvéleményt igen csak foglalkoztató, ráadásul éppen a politikailag annyira frekventált Szabadság teret érintő esemény kapcsán mondott, miszerint a Horthy szobor felállítása provokáció és rossz üzenet a külföldnek. Attól tartunk, hogy ez az esemény ismét provokáció lesz, azzal súlyosbítja, hogy ezt most nem egy ellenséges csoporthoz, hanem a Kormányon levő erőkhöz kötik majd külföldön és belföldön egyaránt.”

Nem óhajt történészi vitát folytatni, mert a képviselők itt folytattak. Sok pontatlanság hangzott el, ő itt csak felhívja a figyelmet Ungváry Krisztián írására, ami igen precízen jelzi ezt. Következő a megjegyzése: a sajtóhírek szerint négy napja volt a szobor elkészítőjének arra, hogy a tervét beadja. Nem akar művészeti kérdésekbe beleszólni, nem akarja a Wikipédián az illető szobrász életművében feltüntetett pályázati díjakat, mint kitüntetéseként tüntette fel, csak azt gondolja, hogy egy ilyen mű elkészítéséhez társadalmi konszenzus kell és vita kell. Tehát itt ez mindent nélkülözött, úgy a vitát, mint a megbeszélést. A Wallenberg Egyesület azt javasolja, hogy legyen egy ilyen megbeszélés, mert elképzelhetetlennek tartják, hogy miközben a Kormány igen sok pénzt - másfél milliárd forint volt a civil pályázatra adott pénz -, költ a Holocaust 70. évfordulójára, nincs a Holocaustnak nyilvános, közterületen levő emlékműve. Minden emlékmű, ami Magyarországon van, vagy zsidó tulajdonú, vagy templom kertekben található, tehát nincs ilyen emlékmű. A kettőnek a fontosságát nem akarja egy napon emlegetni. Még egy momentum

a felelősség. Nem lehet összemosni az áldozatokat. A Holocaust 50. évfordulóján készültek az egész országban olyan emlékművek, ahol a munkaszolgálatban meghalt, nem csak zsidók, sokféle ember, baloldali emberek, vagy rendszerellenes emberek neve fel van tüntetve és ugyanezen emlékműveken a keretlegények, az őket sok esetben meggyilkoló keretlegények neve is fel volt tüntetve. De ez nem volt olyan feltűnő, mert nevek voltak, és aki elmegy egy ilyen emlékmű előtt nem ismeri a történelmet. Itt viszont egy ország egyik legjelentősebb terén ez egy összemosás, a felelősséget nem lehet eltüntetni. Köszöni, hogy szót kaphatott, nem akarja hosszan húzni az időt, de még két tényt el kell mondania. Az egyik, hogy a Holocaustnak jelenleg Magyarországon 8000 túlélője él. Ezekre az emberekre is gondoljanak, közülük több mint négyezer 80 éven felüli. Ők már nem fognak megélni sajnos, de ilyen az élet, egy következő ilyen évfordulót, tehát az ő emléküket az itt jelenlévőknek az emlékeit, a velük történt dolgokat nem szabad semmisnek tekinteni. Végezetül a Raoul Wallenberg Egyesület azt javasolja, hogy a Képviselő-testület most ne döntsön, hogy ha nem tudják ezt megakadályozni. Ők egy civil egyesület, egyébként V. kerületi szervezet, tehát ezen jogon is kértek hozzászólást és együttműködnek a mindenkori Önkormányzattal. Ha nem lehet azt megakadályozni, azt hogy a Képviselő-testület most nem szavaz, az természetesen a képviselők lelkiismerete, politikai felelőssége. Akkor viszont kérnek egy olyan emléktáblát, ami elmagyarázza. Nem ezt az egy szót, hogy az áldozatokért, hanem elmagyarázza ezeket az eseményeket. Egyébként véleményük szerint, ha egy Magyarországgal szövetséges hatalom, amely Magyar Királyi Hadsereg anti tűzparancsot, tehát nem kapott tűzparancsot, elfoglalja az országot, azt nem lehet a szuverenitás teljes megszűnésének tekinteni. Ungváry Krisztián is leírja, hogy a minisztereknek a kilencven százaléka megmaradt a posztján. Tehát kérik az emléktáblát és azt gondolja, hogy ezen évforduló kapcsán valóban lehet az áldozatoknak, de talán egy fokkal még fontosabb a hősöknek emelni bármiféle emlékművet. Bajcsy-Zsilinszky Endrének, Kiss János altábornagynak, Széchenyi Pál zászlósának, Tartsay Vilmosnak, vagy azon egyetlen katonának, aki a Dráva hídon bevonuló németekre, - a Wikipédián mindenki számára elérhető -, IV. Magyar Határőrség Ezred 3. kerékpáros századának a katonája volt, az egyetlen olyan fegyveres összetűzés volt, ahol huszonhat német, főleg tiszt halt meg és ez az egyetlenegy katona. Igen, ezeknek a hősöknek emléket kellene állítani. Még egyszer a lelkiismeretükhöz fordul és szeretné kérni, hogy az emlékmű kihelyezését akadályozza meg az V. kerületi Képviselő-testület, amely a törvények értelmében erre alkalmas. Köszöni a szót.

Rogán Antal polgármester:

Köszöni a véleményét. Itt is ugyanaz a helyzet, mint Pásztor Tibor képviselő úr véleményével. Nagyon sok dologgal, amivel indokolja, azzal mélységesen egyet tud érteni. Azt gondolja azonban, hogy ez erre a konkrét esetre, így ebben a formában szerinte nem felel meg. Szerinte az, hogy minden áldozat emlékének akar emléket állítani ez az emlékmű, ez a szövegezéséből teljesen egyértelmű. Nem hiszi, hogy az alkotói szándék az az itt, hogy összemosassanak ezzel kapcsolatban történelmi felelősséget. Ő biztos, hogy

nem így érti és azt gondolja, hogy amit számon kért itt az előbbieken, az egyébként a magyar történelem oktatásnak is egy komoly felelőssége. Tehát ezt világossá kell tenni az iskolákban a történelem órákon mindenkinek a számára. Az, hogy pedig legyen több olyan emlékmű, ami konkrét személyeknek állít emléket, ő akár ezt támogatni is tudja, tehát minden további nélkül szívesen odaáll mellé és ha kell, akkor a Képviselő-testület anyagi erőforrásait is azt gondolja, hogy közös döntéssel tudják e téren mozgósítani. Az, hogy a magyar Holocaustnak van-e egységes emlékműve, ebben valószínűleg a felszólalónak igaza van. Sose gondolkodott rajta, hogy ilyen, ebben a formában nincs. Léteznek ezzel kapcsolatos emlékhelyek, amiket a magyar kormányzat állított különféle időszakokban. Most is fog létesülni ilyen külön emlékhely a Holocaust 70. évfordulója, tehát a Holocaust Emlékév kapcsán és természetesen létezik ilyen emlékmű a kerületben is a Cipők formájában, ami közterületen van elhelyezve és nekik is szándékukban áll egyébként. Bár őszintén megmondja, hogy amikor azt az emlékművet, ami majd a Március 15-e térre kerül áprilisban eredetileg kérték, engedélyezték, illetve finanszírozták, akkor őt az a szándék vezérelte, hogy az újrakezdésnek állítson emlékművet a Holocaust Emlékév eseményeihez kapcsolódóan. Annak az újrakezdésnek, ami a Holocaust után kezdődött el, bár szimbolikájában ez persze mindig, minden formában emlékeztet a Holocaust áldozataira is, de azt gondolja, hogy ebből a szempontból talán igaza van, hogy a Holocaust Emlékév arra kell, hogy alkalmat adjon, hogy megtalálják az egységes emlékezésnek azt a formáját Magyarországon, ahol nem csak az áldozatokra, hanem a történelmi felelősségre is mindenki emlékezni tud. Szerinte ennek az emlékműnek nem ez a célja, hanem az a célja, ami a magyar Alaptörvényből következik, hogy kimondja, hogy ugyan természetesen nem úgy szűnt meg a magyar szuverenitás, hogy nagyon erőteljes ellenállást tanúsított volna az akkori magyar hadsereg meg a magyar kormány, ebben egyetért, de azért egy megszállás folytán mégis csak megszűnt és utána következő időszaknak az áldozatainak próbál ez emléket állítani mindenkinek, de azoknak nem és ezt nagyon szeretné hangsúlyozni. Számára ez az emlékmű nem állít emléket sem az 1944 március 19-e után ott maradt kormánytagoknak, főleg nem állít emléket a kormányzónak Horthy Miklósnak, akinek a történelmi felelőssége vitathatatlan. Azoknak állít emléket, akik áldozatok voltak, akiket elhurcoltak, meggyilkoltak, meggyaláztak, függetlenül attól, hogy a magyar zsidósághoz tartoztak, vagy nem. A Képviselő-testületnek pedig itt tulajdonosi hozzájárulást kell adnia. Az, hogy az emlékmű előkészítése, az azzal kapcsolatos pályázati lebonyolítás hogyan zajlott le, ezekre a kérdésekre szívesen válaszolna, ha tudna, de nem volt részese ennek, ez a Miniszterelnökség feladata volt, ők végezték el az ezzel kapcsolatos előkészítő munkát és értelemszerűen ők bonyolították le a pályázatot is. Ő csak annyit tud hozzátenni, hogy kétségkívül a pályázatra rendelkezésre állt idő nem túl hosszú, de Párkányi Raab Pétert az ország legjobb szobrászai között gondolja, ismeri jó néhány olyan kiváló szobrárt, amely egy érett gondolkodásra vall. Hogy ez ezek közé tartozik-e, vagy sem, azt majd az idő, meg a történelem fogja eldönteni, mert minden szobrásznál ez csak idővel derül ki, de az biztos, hogy a személye alkalmas arra, hogy akár egy kiváló műalkotást is elkészítsen. Ezt nem tudja megítélni, mert nem ért a szobrokhoz és nem is akarja ezt magának vindikálni, hogy ez ezek közé

tud-e kerülni, vagy sem. Az, már a mai Képviselő-testületi ülés alapján is látszik, hogy ez egy vitatott emlékmű és egy vitatott döntés lesz.

Köszöni szépen mindenkinek, hogy eljöttek és a véleményüket elmondták. Azt külön szeretné megköszönni, hogy a jelenlévők, bár nyilvánvalóan a tiltakozás szándékával érkeztek, végül is a Képviselő-testületi ülést kulturált körülmények között tudták lebonyolítani. Ezt tényleg szeretné megköszönni mindenkinek. Ez a mai időkben már önmagában egy komoly érték.

Ad szót még Árvai Péter képviselő úrnak, de utána a Képviselő-testület döntését fogja kérni. Árvai Képviselő úrnak is lejárt az időkerete, kéri hogy ezt figyelembe véve nyilatkozzon.

Árvai Péter képviselő:

Csak szeretne választ kapni arra a kérdésére, hogy teljes egészében jogszerűnek tartják-e azt, hogy itt most csak tulajdonosi hozzájárulást kell kiadni az Önkormányzatnak, tehát ez a kormányrendelet és kormányhatározat, amely a kerületnek gyakorlatilag jogköreit elvonta, ez ebből a szempontból megfelelő-e? Tehát úgy gondolják-e, hogy teljes egészében jogszerűen fog megszületni ez a mai döntés?

Rogán Antal polgármester:

Nem hiszi, hogy ezzel kapcsolatban lett volna olyan jogkör, amit a kormányrendelet vont volna el a Képviselő-testülettől. A Képviselő-testület gyakorolhatja jogait a mai Képviselő-testületi ülésen. Nem véletlenül küldött ki minden anyagot kellő időben, nyilvánosan, hogy ehhez itt, ebben a formában vita már ne férjen és ezért tartotta be a Képviselő-testület összehívására vonatkozó szigorú időbeli korlátokat és az anyag kiküldésére vonatkozó szigorú időbeli korlátokat is. Amennyiben nincs más hozzászólás, akkor most viszont a döntés következik. A kiküldött határozati javaslatot a Képviselő-testület tagjai kézhez kapták, itt a szóbeli ismertetését szeretné kérni.

Kalászi Hajnalka osztályvezető:

Ismerteti a határozati javaslatot, mely szerint:

Belváros-Lipótváros, Budapest Főváros V. kerület Önkormányzatának Képviselő-testülete tulajdonosi hozzájárulását adja a Magyarország német megszállása 1944. március 19. a megszállás minden áldozatának emlékére létrehozandó emlékmű Budapest V. kerület Szabadság térre (hrsz. 24747/1 és 24747/2) történő elhelyezéséhez.

Rogán Antal polgármester:

Felteszi szavazásra az elhangzott határozati javaslatot.

23/2014. (I. 22.) B-L.Ö.h.

**Belváros-Lipótváros Önkormányzat
Képviselő-testülete**

11 igen szavazattal, 3 nem szavazattal és tartózkodás nélkül

tulajdonosi hozzájárulását adja a Magyarország német megszállása 1944. március 19. a megszállás minden áldozatának emlékére létrehozandó emlékmű Budapest, V. kerület Szabadság térre (hrsz. 24747/1 és 24747/2.) történő elhelyezéséhez.

A szavazáson jelen volt: 14 fő

Bekiabálás, férfi bekiabáló a közönség soraiból:

Szégyen, gyalázat!

Hozzászóló idős hölgy a közönség soraiból:

Csak annyit szeretne mondani, hogy nagyot csalódott Rogán Antalban, aki 2012-ben a Nemes tüntetésen ott volt mellettük. Most csodálkozik, mint Holocaust túlélő gyereke. Huszonkilenc halott van a háta mögött, hogy ezt megszavazzák, mert egy momentumot mondjon neki valaki a mondaton kívül, ami ezen a szobron a zsidóságra utal. Nem lát rajta olyat.

Rogán Antal polgármester:

Még egyszer szeretné elmondani, azért tudja ezt támogatni, mert ő azt gondolja, hogy minden áldozatnak emléket állít. Ha ez nem így lenne, akkor nem támogatná.

Hozzászóló idős hölgy a közönség soraiból:

Most nem csak a maga nevében beszél, nem csak a zsidók nevében beszél, hanem 905 facebook-os vegyes társaság, magyar állampolgárok nevében.

Bekiabálás, férfi bekiabáló a közönség soraiból:

Magyarok gyilkoltak magyarokat, magyarok deportáltak magyarokat.

Hozzászóló idős hölgy a közönség soraiból:

Magyarország abban az időben szövetségben állt a németekkel. A zsidóság elvitele mellett felvonulás terület volt Magyarország a németeknek. Kéri szépen, hogy vegyék tekintetbe a magyar állampolgárok, nem csak zsidók, hanem józan emberek gondolkodását, mert túrhetetlen, hogy ilyet csinálnak. Most őszinte, sokan vannak. Tudja, hogy ez ki van adva, hogy meg kell csinálni, de sok ezer ember ebben az országban meri remélni, hogy józanul gondolkodik és nem akarja ezt. Adják ezt egészségügyre vagy az éhező

gyerekekre, nincs szükség ilyen szoborra. Huszonkilenc halottja volt és neki kötelessége tiltakozni és minden tisztességes embernek kötelessége tiltakozni. Csak ennyit akart mondani.

Rogán Antal polgármester:

Köszöni mindenkinek aki itt volt. A sajtó munkatársait megkéri, hogy itt van egy nem túl hosszú napirendi pont. Amennyiben gondolják, akkor egy pár mondat erejéig még szívesen áll rendelkezésre, de akkor azt szerinte tegyék meg odakint. Teremtsék meg kint a körülményeit, ha ez lehetséges. Van az Önkormányzatnak sajtós munkatársa, aki ebben segíteni fog. Van itt egy másik terem, ott talán meg lehet ezt oldani.

Had fejezhessék be a Képviselő-testület ülését. Fél perc technikai szünetet azt mindenképpen tartana.

SZÜNET!

Rogán Antal polgármester:

A Képviselő-testület ülését még egy napirendi ponttal szeretné folytatni.

2./ Döntés a 70-es és 78-as trolibusz járatok viszonylatairól (T- 29/2014. számú előterjesztés)

Rogán Antal polgármester:

Ez azért sürgős, mert itt az ezzel kapcsolatos kivitelezési munkálatokhoz sajnálatos módon hozzákezdett a kivitelező a Kossuth tér környékén, amihez még korábban az Önkormányzat nem adta hozzájárulását és nem is értett ezzel egyet. Tehát a munkálatokat leállították, ezt szeretné is ha a kerületi nyilvánosság tudná, tehát a trolibuszjáratnak az a típusú helyreállítása, ami arról szól, hogy a Vértanúk tere kikerülésével kerülné meg a Honvéd utcai tömböt, az az Önkormányzat számára elfogadhatatlan. Ezt szeretné, ha a Képviselő-testület a döntésével kifejezné és két olyan változat van, amit azt gondolja, hogy meg lehet fontolni és el lehet fogadni.

Ezek közül az egyes számú változat az, hogy eleve és ő ezt javasolná, hogy ezt a javaslatot is fogalmazzák meg, hogy ne jusson el a trolibusz a Kossuth térig, hanem a Podmaniczky térnél legyen meg a végállomása.

A másik lehetőség pedig arról szól, hogy mindaddig folytatódjon a jelenlegi megoldás, tehát a tologatásos megoldás a Kossuth tér háta mögött, amíg a BKV nem tudja megteremteni a feltételeit annak, hogy olyan akkumulátorral, vagy részben akkumulátorral működő trolikat állít munkába, amelyek úgy tudják megkerülni a Vértanúk terét, hogy ott ehhez vezeték használata nem szükséges.

Tehát a vezeték nyomvonalának módosítását, társasházakra való kihelyezését kéri, hogy a Képviselő-testület ne fogadja el és ezt az akaratukat egyértelműen nyilvánítsák ki. Ez amennyire ő tudja találkozik a helyben lakó

belvárosiaknak a véleményével és az akaratával is. Kérdezi, hogy van-e ezzel kapcsolatban kérdés vagy észrevétel?

Árvai Péter képviselő:

Csak a határozattal kapcsolatban szeretné kérdezni, hogy ez nem fedí le azt, amit polgármester úr most elmondott. Itt a határozatban csak annyi van, hogy a Podmaniczky teret támogatják, miközben itt elhangzott az is, hogy szeretnének elektromos, tehát olyan technikai megoldást, ami lehetővé teszi, hogy akkumulátorral közlekedjenek ott a trolik. Tehát azt gondolja, hogy ez a határozat így nem igazán megfelelő.

Rogán Antal polgármester:

Egyetért a Képviselő úrral. Ezen módosítani kell, azért mert közben is alakultak a tárgyalások, kétszer is beszélt a Főpolgármester úrral és azért is javasolná, hogy mind a két változatot fogalmazzák meg, hogy a tárgyalásra nyíljon tér és érdemben lehetőség.

Kalászi Hajnalka osztályvezető:

Azt szeretné kiegészítésként elmondani, hogy elnézést kér, hogy így fogalmazott vasárnap, de az új nyomvonal az azt jelenti, ami az engedélyes tervein szerepel a Steindl Imre Programnak. Ez azt jelenti, hogy a Kálmán Imre utcából a Honvéd utcán keresztül a Báthory utcába, a Báthoryból a Kozma utcába és onnan a Kálmán Imre utcába. Tehát azt a lakótömböt kerülné meg, ahol a lakók vannak. Egyébként a lakók jelezték a hétvégén azt, hogy elkezdődött a kivitelezése ennek a felsővezeték kiszerezésnek, úgyhogy az átfogalmazást megteszik természetesen.

Rogán Antal polgármester:

Ezt már a Képviselő-testület döntése előtt is nyomatékosan kérte, hogy ezt állítsák le és le is állították az ezzel kapcsolatos kivitelezési munkákat, ott ugyanis szerinte ennek a jogszabályi feltételei sem voltak meg, tehát sem a Képviselő-testület hozzájárulása, sem a társasházak hozzájárulása nem volt meg. Itt ugyan volt a Kossuth téri projektnek egy törvényi felhatalmazása, hogy eltérjen a tulajdonosi hozzájárulásoktól, de ez időközben lejárt. Ennek megfelelően nem kivitelezhető az új nyomvonal.

Ő a következőt javasolja határozati javaslatként:

Belváros-Lipótváros, Budapest Főváros V. kerületi Önkormányzatának Képviselő-testülete állást foglal, hogy a kerületünkben üzemelő 70-es és 78-as troli viszonylatok nyomvonalát illetően semmiképpen sem tartja elfogadhatónak a Kossuth Lajos tér felújítása kapcsán kijelölt új nyomvonalat.

Ehelyett két megoldást javasol:

- vagy a 70-es és 78-as troli viszonylatok Podmaniczky téri végállomását.

- vagy akkumulátorral, részben akkumulátorral üzemelő trolibuszok beállítását, amelyek az eredeti nyomvonalon végighaladva képesek a Vértanúk terének felső vezeték nélküli megkerülésére.

Ha ezt sikerült rögzíteni, akkor azt gondolja, hogy ezt írásba is lehet foglalni. Tehát ezzel azt gondolja, hogy mind a két javaslatot leteszik az asztalra és akkor ő pedig ezt értelemszerűen levélbe tudja önteni a főpolgármester úrnak, amit viszont a mai napon kért tőle, tehát ezért van itt ez a napirendi pont a testületi ülésen.

Árvai Péter képviselő:

Ő, a maga részéről mindenképpen fontosnak tartaná azt, hogy azért alapvetően azt a verziót preferálják, amelyik a Vértanúk terét érinti, mert ha lerövidítik a nyomvonalat, azért azzal mindenképpen veszítenek, úgy gondolja.

Érti, hogy itt most alternatívát szeretnének, de csak itt hangzott el most a határozati javaslat, tehát ő úgy gondolja, hogy azért mindenképpen azt kellene támogatni, ha jól érti a probléma alapvetően az, hogy ne menjen be olyan utcákba a troli, ahol többen laknak. Ez az egyik probléma.

Rogán Antal polgármester:

Ez így van.

Árvai Péter képviselő:

Ehhez viszont úgy gondolja, hogy nem alternatíva az, hogy kiviszik a Podmaniczky térre a végállomást.

Rogán Antal polgármester:

Azt tudja mondani, hogy végeztettek forgalomszámlását, aminek most a pontos adatára nem emlékszik, de a több időpontban elvégzett forgalomszámlálás adatai alapján a BKV helyében erősen elgondolkodna azon, hogy a 70-es, 78-as trolijáraton egy csuklós trolinak van-e bármi értelme? Nem sikerült olyan időszakot találni, ami a csuklós trolit indokolná. Másik, hogy az igénybevétel az olyan gyér, hogy bár kétségkívül ők a Podmaniczky tér és a Kossuth tér közötti vonalnak a forgalomszámlását kérték, de ott a használat olyan gyér, hogy nem sok értelmét látja ebben a viszonylatban az üzemeltetésnek és őszintén szólva ilyen üzemeltetési okokból is azt gondolja, hogy érdemes lenne ezt megfontolni a BKV-nak, de ha ott valamiért problémás a végállomás kialakítása, amit a BKK képviselőitől hallott, akkor azt gondolja, hogy ez a másik megoldás is elfogadható. De összességében, szerinte nyugodtan megfogalmazhatják mind a két alternatívát, főleg azért, mert azt ne felejtse el, hogy ott sok minden változott az utóbbi időszakban és úgy látja, hogy ennek a troli vonalnak - részben itt a nyomvonal megváltozásával, időközben a városban bekövetkezett változásokkal, a Kossuth tér változásával - az értelme lényegesen alacsonyabb lett mint amilyen egyébként korábban volt. Ettől még természetesen fenntartható, ezért is fogalmaznak meg két javaslatot. Azért szeretne legalább kettőt letenni az asztalra, hogy legyen miből tárgyalni. Amennyiben nincs más kérdés, még egyszer nem biztos, hogy tudja reprodukálni szóban a határozati javaslatot, de azt gondolja, hogy lehet reprodukálni a jegyzőkönyvből. Viszont mindenki hallotta.

Kérdezi, hogy ki az, aki a határozati javaslatot ebben a formában támogatja azt kéri, most igennel voksoljon.

24/2014. (I. 22.) B-L.Ö.h.

**Belváros-Lipótváros Önkormányzat
Képviselő-testülete**

11 igen szavazattal, 0 nem szavazattal és 3 tartózkodással

úgy foglal állást, hogy a Budapest V. kerületében üzemelő 70-es és 78-as troli viszonylatok nyomvonalát illetően semmiképpen nem tartja elfogadhatónak a Kossuth Lajos tér felújítása kapcsán kijelölt új nyomvonalat.

Ehelyett két megoldást javasol:

- vagy a 70-es és 78-as troli viszonylatok Podmaniczky téri végállomását.
- vagy akkumulátorral, részben akkumulátorral üzemelő trolibuszok beállítását, amelyek az eredeti nyomvonalon végighaladva képesek a Vértanúk terének felső-vezeték nélküli megkerülésére.

A szavazáson jelen volt: 14 fő

Rogán Antal polgármester:

Köszöni szépen a mai munkát, a Képviselő-testületi ülésnek a végére érték.

Tájékoztatásul teszi hozzá, hogy azért tette a holnapi napra a költségvetés és minden hozzá kapcsolódó kérdés tárgyalását, mert egy olyan kormányrendelet módosításra vár, amit a Kormány a mai ülésén fogad el és a holnapi napon hirdet ki, ami lehetővé teszi az idegenforgalmi adóhoz kapcsolódó bevételeknek a megfelelő tervezését a költségvetésben. Ez ugyanis elmaradt az előző időszakban és e nélkül nem tudnák a költségvetést szabályosan elfogadni és ezért kérte, hogy a rendes testületi ülés helyett rendkívüli testületi ülésen tárgyalja meg ezt a Képviselő-testület.

A Képviselő-testület ülését bezárja.

B u d a p e s t, 2014. január 22.

Dr. Sélley Zoltán
jegyző

Rogán Antal
polgármester

200